

2014

Приложение:
Календар за 2014г.

бр.22
2013г.

КНИЖКА ИЗВЪРЪЗЕ

Здравейте, деца!

„Изворче” ще ви запознава с чудния свят около вас. Ще ви изпрати малката Капчица да ви води по пътя. Пишете на Капчица за всичко, което искате да ѝ кажете, изпращайте вашите приказки, стихове, снимки и рисунки на адрес: **Мария Иванова Атанасова,**

за сп. „Изворче”, гр. Пловдив 4003 E-mail: izvorce@abv.bg
ул. „Белград” № 8 ап.5 Facebook: „Детско списание Изворче”

Мили деца, детска книжка „Изворче” ще излиза в обичайните 4 броя през 2014 г. Тези от вас, които желаят да получават „Изворче”, нека ни пишат на имейла или на пощенския адрес.

Зимни веселби

Едно, две, три.
Навън сняг вали.
И е време за игри
с приятелите ни добри.

Четири, пет, шест.
Какво ще правим днес?
Да изкачим склоновете заскрежени,
да се спуснем по тях развеселени.

Седем, осем, девет.
Готови сме за полет.
А щом кацнем на земята,
продължава веселбата.

Снежен човек ще сътворим,
от снежни битки ще се уморим.
Но и да гърми, и да треци,
няма да приключат нашите веселби.

Лиа Лазариди, 11 г.

Съдържание:

Детско творчество	3-5
Вълшебни страници - Снежна приказка	6-7
Човешките сетива - факти и опити	8-9
Моята България - Тракийските светилища	10-11
Работа с природата - водата	12-13
Гатанки.....	14
Съобщения и конкурси	15
Приложение - календар	

Редакционна колегия:

Мария Атанасова, Татяна Йорданова, Тина Хамзе, Живко Стоилов
С участието на: Ивета Мулхол, Лиа Лазариди (11 г.), участници в конкурсите
Дизайн на корицата: Димитър Бочуков

Компютърен дизайн: Живко Стоилов, Мирена Васева, Росица Бочукова

© Издателство „Бяло Братство“

© Списание „Изворче“

ISSN 1313-5066

Детско творчество

Мили участници в конкурса, благодарим ви за чудесните работи, които ни изпратихте! Благодарим за творчеството, за мислите, за добрите дела, които описахте!

Представяме ви работите на участниците в конкурса: Веселина Скопчанова, 9 г.; Кристина Коларова 10 г.; Сандра Гецова, 10 г.; Лиана Лазариди, 11 г.; Ферад Фатма Ферад, 11 г.; Михаил Христов, 12 г.

и рисунките на Любомир Танев, 11 г.; Диана Димитрова, 9 г., Александър Ненов 8 г. и Светлин Караиванов, 7 г.

Добрите дела

Хората по цялата Земя
си имат мъки и несгоди,
ала благодарение на добрите дела
тъга по света няма да броди,

усмивки ще падат като златен
гъжд,
в сърцата ни те ще останат.
И да се случи нещо лошо изведнъж,
те няма да избягат.

Какво е това „да помогнеш“?
Да подадеш на някого ръка.
И лошите чувства в себе си да
превъзмогнеш,
за да може да се изправи на крака.

Мислите, че трудно става
всяка добрина?
Когато се обединим, тогава
ще победим която и да е злина.

Можем добро дело да извършим
като дарим надежда и усмивка,
или пък на някого като услужим.
А после пък е време за заслужена
почивка.

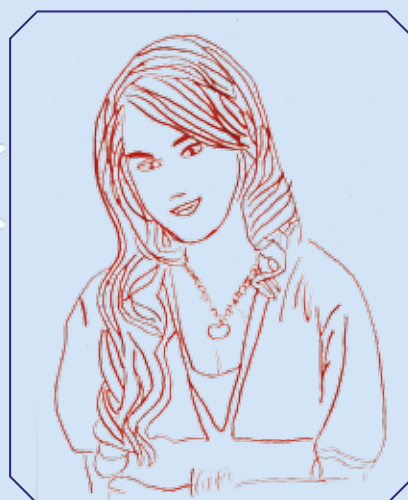

Рис: "Милостърдие", Любомир Танев 11 г.

Добро дело може да бъде всяко едно,
и мила дума, и приятелска утеха,
от малки и големи да се извърши
то,
защото всеки се нуждае от
подкрепа.

Така ще гледаме света в по-светли
цветове,
ще изчезнат и тъга, и плач.
А хората във своите светове
ще виждат все надежда, а не здрач.

Със задружни усилия
всичко ще постигнем.
Щом се обединим,
и планина ще повдигнем!

Лиана Лазариди, 11 г., гр. Пловдив

Меца и Рунтавелка

Веселина Скопчанова, 9 г., гр. Варна

(басня в стихотворна форма)

Рунтавелка каза:

- Спри се, спри се, Мецо!
- Ох, игличка влезе ми в гърбеца!
- Веднага ще повикам птичката –
тя сигурно ще извади игличката.

Рунтавелка я доведе.

Птичката Меца прегледа и каза:

- Мецо, в гърба ти има трън.
Но сега ще го извадим вън.

Птичката взе специални клеци
и тръна с тях приклеци.

Меца викна:

- Много ме боли, птичке, чувай ли ме,
спри!

Но птичката тръна извади
и на Меца тя го даде.

Меца писна:

- Птичко, птичко, бре, какъв е тоя трън?
Бързо, бързо ти хвърли го от бърлогата
ми вън!

Доктор птичка вън го хвърли
и на Меца каза тя:

- Мила Мецо, мисля че е време аз да
отлеля.

Мойте малки птичета пискат, пискат за
храна.

И птичката отлеля.

А катеричката каза на Меца:

- Ето, виж, добре ти е гърбецът.

Всеки приятел е длъжен помощ да дава.
Приятел в нужда се познава!

Да бъдем добри към бежанците

Кристина Коларова, 10 г., с. Крумово

В много страни има войни. Те са много лошо нещо. Заради тях милиони хора остават без дом. Принудени са да бягат в други държави. Тогава те стават бежанци.

В момента в България също има бежанци. Това са цели семейства, възрастни хора и деца. В София и в други български градове има бежанци от Сирия. Често ги дават по телевизията.

Хората са много тъжни и смутени. Условиата за живот са тежки, всичко им е непознато и те са уплашени от случващото се.

Бежанците имат нужда от подкрепа и съчувствие. Към тях трябва да сме добри и състрадателни, да ги разбираме и приемаме като страдащи хора. Като добри българи е хубаво да отворим сърцата си за тези страдалци, а не да ги нападаме като наши врагове. Те не са виновни. Войната ги е принудила да напуснат родните си домове и да търсят спасение в чужди страни.

Хората трябва да проявяват човещина и да си помагат. В живота може всичко да се случи и всеки може да пострада. Колко е хубаво да проявиш милосърдие и да подадеш ръка на нуждаещия се!

Добрите дела

Ферад Фатма Ферад, 11 г., СОУ „ Железник" гр. Стара Загора

Преди Коледа аз се разболях и ме приеха в болницата. Децата от моя клас се притесняваха за мен. Чудеха се какво правя и дали съм добре. На Бъдни вечер аз не празнувах, защото още не бях изписан от болницата. Чувствах се самотен и тъжен, далеч от семейство и приятели. Моите съученици ми изпратиха подаръци и едно парче питка с късмети.

Осъзнах, че приятелите ми мислят за мен.

Едно добро дело

Детско творчество

Сандра Гецова, 10 г., гр. Пловдив

Един ден аз станах, измих се и тръгнах на училище. В автобуса седнах. На следващата спирка се качиха много хора и заеха всички места. Една баба, която едвам стоеше права, нямаше къде да седне и аз ѝ отстъпих моето място. Тя ми благодари и седна, а аз останах права, но се радвам, че услужих мястото си на възрастен човек, който имаше нужда.

Малкият спасител

Михаил Христов, 12 г., „СОУ Железник“, гр. Стара Загора

Веднъж, през лятото, когато се прибирах вкъщи, видях на улицата ранен гълъб. Той стоеше уплашен между колите и трепереше. Аз изтичах и го взех. Занесох го вкъщи. С мама решихме да го храним, а след това да го занесем при дядо на село.

Гълъбът беше тъмносин, гушката му бе лилава и блестеше. Щом разпереше криле, потреперваше и залиташе. Не можеше да лети, защото една кола го беше блъснала.

Няколко дни го хранех. След това го занесохме при дядо. Неговият приятел отглеждаше гълъби. Пуснахме нашият виолетов гълъб при другите гълъби, за да не е самотен.

Чувствах се радостен, че спасих гълъбчето.

Рисунки

Рис: "Стълбичка на доброто", Светлин Караиванов, 7 г.

Рис: "На село в помощ на баба", Диана Димитрова, 9 г.

Рис: "В помощ на трудноподвижни хора", Александър Ненов 8 г.

Снежна приказка

Пухкави бели снежинки леко се сипят навън. Тихо и бавно трупа снегът. Едно малко момичешко носленце е залепнало за прозореца и две блеснали очички попиват снега.

- Мамо, мамо, виж какъв сняг вали! Точно днес! Нали довечера ще дойде Дядо Коледа?

- Да, Мънче, тази вечер Дядо Коледа обикаля всички домове и оставя на децата подаръци. В днешния ден празнуваме раждането на Исус Христос, който е помогнал на хората да заживеят по-добре.

- Какъв е бил Исус Христос? – пита момиченцето.

- Някой ден сигурно ще разберем – отговаря майка му.

Мънчето замислено гледа снежинките и си мисли: „Защо ли Дядо Коледа точно в този ден дава подаръци на децата, когато Христос се е родил?“

Снежинките танцуваха, преплитаха се, образуваха фигури, които ту се вдигаха нагоре, ту падаха надолу, замрежваха погледа на детето. Танцът им ставаше все по-бърз и по-бърз, докато изведнъж момиченцето се намери на друго място и в друго време...

То видя чудна светлина, идваща от люлката на едно бебе, чу вълшебна музика и усети, че това е бебето Исус. Всичко наоколо сияеше, прелитаха ефирни същества, пееха и се радваха, а бебето се усмихваше, разпръсваше около себе си светлина, любов и радост. В небето блестеше ярка звезда и по пътя идваха мъдреци със скъпи дарове. Идваха да се поклонят на бебето животни, хора и неznайни същества.

Този миг, в този чуден свят Мънчето усети като вечност или като секунда, но изведнъж танцът на снежинките пак се появи, завъртя я и тя се намери на улицата в една студена зимна вечер. Видя едно малко момиченце като нея, сгушило премръзналите си боси крачета на снега, да пали клечки кибрит, за да се стопли. То се усмихваше, очите му светеха и гледаха нещо в отвъдното. В пространството, някъде пред него блестеше голяма елха с много светещи играчки, чуваше се музика. Момиченцето протягаше ръце към елхата с усмивка и тихо казваше: „Бабо, вземи ме!“

Мънчето усети присъствието на чудната светлина, която бе видяла преди малко и една сълза се търкулна от очите ѝ.

- Довиждане и здравей, малка кибритопродавачке! – каза момиченцето и една усмивка се появи на детското ѝ лице.

Една детска сълза и една детска усмивка обгърнаха малката кибритопродавачка и полетяха с нея към безкрая.

Танцът на снежинките отново завъртя детето и зимната улица се превърна в море, в което една малка русалка копнееше за човешка душа. Мънчето видя как мъничкото сърце на русалката, преливащо от любов към принца, се превърна в морска пяна и после във въздушен дух. Видя въздушните духове, които посрещнаха духът на русалката и ѝ казаха: „Ела с нас! Ние влизаме в домовете на децата и където видим щастливо дете, се усмихваме и животът ни се продължава с една година, а където видим детско страдание, плачем и животът ни се съкращава с една година.“

Усети отново присъствието на светлината и една сълза се отрони от очите ѝ.
- Довиждане и здравей, малка русалке! – каза момиченцето и се усмихна.
Една детска сълза и една детска усмивка прелитнаха заедно с духът на малката русалка към небето и запяха.

Снежинките се завъртяха и превърнаха морето в есенна градина, в която в едно спукано гърно се беше сгушило малко сакамо лястовиче. То говореше с капката, която щеше да падне от близкото цвете, после я гълтна и тя го стопли като майчина презръдка.

- Благодаря ти, мила майчице! - каза лястовичето и заспа.

Момиченцето видя как лястовичката майка, кацнала уморена на един кораб сред океана, почувства как рождбата ѝ приема сълзата, пратена от нея и също благодари.

Светлината отново изпълни всичко наоколо, мъничка сълза се търкулна от очите на Мънчето.

- Здравей, малко лястовиче! – каза момиченцето и усмивка огря личицето му.

Съзицата заедно с усмивката обгърнаха малкото лястовиче и го стоплиха.

Снежинките танцуваха ли, танцуваха, градината и лястовичето изчезнаха, появи се една зимна улица в една северна държава, по която замислено вървеше млад мъж – Никола, решен да се откаже от богаството си и да помага на хората. Той чу как един баща и трите му дъщери си говореха в къщи, че нямат пари да посрещнат Рождеството на Христос, че нямат пари да си купят храна, грехи, да се оженят. Никола се замисли и реши как да им помогне. През нощта той пусна през комина три кесии с пари. Те паднаха в трите чорапа на момичетата, които бяха простряни до камината. Ах, каква радост настъпи!

Блестна силна светлина, освети цялата стая, къщата, улицата, града, небето. Появи се голяма шейна с красиви елени, запяха весели звънчета. Никола се качи на шейната и тя се отправи към небето. От тогава Никола - Дядо Коледа, всяка година подготвя на децата подаръци и ги пуска през комина.

- Здравей, Дядо Коледа! – каза Мънчето и усмивката ѝ грейна на лицето!

- Здравей, дете мое! Ти направи най-големите подаръци тази вечер – дари частици от сърцето си и умножи многократно любовта! – каза Дядо Коледа – Очаквай ме тази нощ! – шейната тръгна, звънчетата запяха и Дядо Коледа махна с ръка за довиждане.

Снежинките затанцуваха лудо, завъртяха Мънчето и хоп – върнаха я пак с носле, долепено на прозореца. Невероятно, тя е пак в къщи, мама готви за вечеря!

- Мамо, мамо, искаш ли да ти разкажа защо Дядо Коледа носи подаръци днес на децата?

- Да ми разкажеш ли? Искам, разбира се! – казва майката.

Момиченцето замислено поглежда снежинките навън и започва своя разказ, усещайки в себе си чувството на радост и мир. В сърцето му още грееше чудната светлина и бебето от люлката му се усмихваше!

““ ЧОВЕШКИТЕ СЕТИВА ““

Капчица ще ви запознае с някои интересни факти за човешки сетива и органите, чрез които възприемаме света наоколо.

Окото и зрението

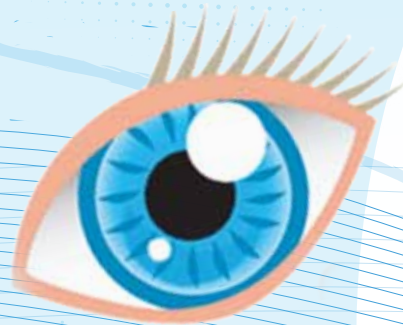
Единственият орган в човешкото тяло, който не расте е окото. Човек мига, за да почисти, овлажни и да предпази очите си от дразнителни.

Дългото стоене пред компютъра пречи на очите, те се уморяват и се изсушават. Не се препоръчва на децата да стоят повече от 2-3 часа на ден пред компютър или телевизор.

Очите са органът на човека, който е свързан с истината.

Забелязали ли сте, че когато някой гледа надолу, не казва истината.

Опит: Старайте се да задържате погледа си върху красиви гледки и когато вечер си легнете, да ги извиквате в съзнанието си.

Ухото и слухът

Човек е способен да чува в диапазона от честоти между 20 херца и 20 килохерца. Честоти над 20 kHz се наричат ултразвук, а под 20 Hz инфразвук.

На ушната мида са представени като точки всички органи и системи на човешкото тяло. Когато масажирате ушите, помагате на здравето си.

Добре развитата горна част на ухото говори за ума. Развитата средна част говори за високи духовни и душевни качества. По долната част на ухото може да се съди за здравето на човек - колкото по-широка и дълга е долната част на ухото, толкова човекът е по-здрав и ще живее по-дълго.

Опит: Сутрин преди да станете погалете леко няколко пъти меката част на ухото си.

Носът и обонянето

Носът може да поеме до 10 000 миризми наведнъж. Около пет милиона обонятелни рецептори са струпани в мембраната в горната част на носа ни. Тези рецептори ни помагат да правим разлика между хилядите различни миризми.

Носът е свързан с ума на човека. Когато носът се разширява в долната си част, човек става по-благороден, умен и добър.

Опит: Ако имате да решавате труден въпрос, погалете леко носа си няколко пъти.

.... ФАКТИ И ОПИТИ

Езикът и вкусът

Езикът е изграден от мускули, които са разположени в различни посоки, придаващи му голяма подвижност, защото неговата основна роля са говорът и храненето. Счита се, че най-силният мускул в човешкото тяло е езикът. Всяко същество притежава уникални отпечатащи на върха на езика.

Езикът е най-силното оръжие, защото думите, които изговаряме с негова помощ могат да нараняват, а могат и да лекуват.

Опит: Мислете за думите, които казвате. Мислете за храната, която приемате!

Дланите и осезанието (допир)

Дланите, по-точно пръстите на човек, също имат уникални отпечатащи.

Посредством дланите си човек усеща предметите чрез допир.

На дланите, както и на ухото, са представени органите и системите на човешкото тяло. Когато има някакъв здравословен проблем, е добре да се погалват и разтриват пръстите на ръцете.

Опит: Погалете леко пръстите на ръцете си, като започнете от палеца на дясната ръка, после показалеца и т.н. После погалете в същия ред пръстите на лявата ръка. Това ще помогне за подобряване на здравето и настроението ви.

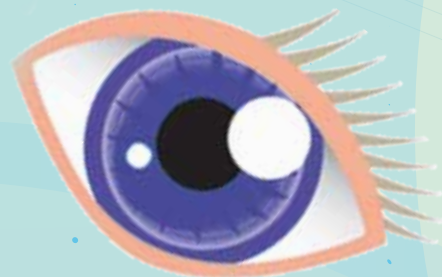

Трето око и интуицията

Сигурно сте чували за шестото сетиво на човека - интуицията. Негов орган е така нареченото "трето око", което се намира малко над центъра между веждите.

Когато развиете интуицията си, можете да усещате кой ще ви се обади, какво мисли някой за вас и още много други интересни неща.

Опит: Мислете за ваш приятел, с който силно сте свързани, в продължение на около 1-2 минути. Запишете си датата и часа. На другия ден го попитайте за какво е мислил по това време.

**Сетивата на човека са като входни врати са възприятията му!
Обичайте ги, отнасяйте се към тях с любов и нежност!
Те ще ви отвърнат със здраве и благодарност!**

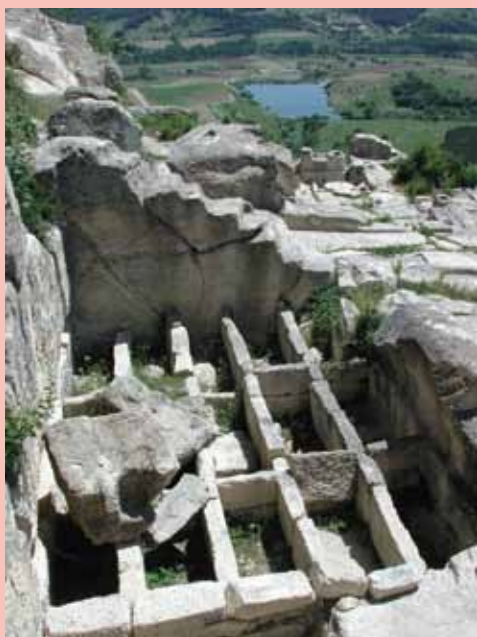

Информацията, която ви представяме за траките, продължава с описание на част от многобройните тракийски светилища, останали по нашите земи.

ТРАКИЙСКИ

Перперикон

Освен, че е най-големият скален комплекс, подобен на голям каменен град, издълбан в скалите от преди около 8000 години, Перперикон е известен и като светилище, което преживява своя разцвет по времето на траките. Намира се на 15 км североизточно от днешния гр. Кърджали. Счита се, че това е храмът на бог Дионис. Голямата зала с олтар може би е мястото, на което висшата жрица е предсказвала бъдещето, като е сипвала вино в огъня. През хилядолетията траките дялали камъка и строели нови зали, докато Перперикон се превърнал в приказен дворец на 3 етажа, но множество нашествия и завоевания през вековете са го разрушили. Остава обаче един много интересен обект - малка църква, най-гревната в България, използвана за покръстване. Предполага се, че на това място за пръв път траките са приели християнската вяра.

Татул

В същия район се намира по-малко по размери, но също толкова интересно светилище – Татул. То е най-самобитната тракийска гробница от преди 3 000 години. Тя представлява пирамида, изсечена в скалата с височина над 5 метра, на върха на която се намира гробницата-мавзолей. По склоновете ѝ са изсечени множество каменни стъпала и улеи. Счита се, че това е свещен храм на митичния герой Орфей. Предполага се, че траките са изпълнявали ритуали и са дарявали боговете с вино, плодове, питеи, танцували са и били посвещавани в тайните на природата.

СВЕТИЛИЩА

Глухите камъни

Това е скален погребален комплекс, създаден от траките преди няколко хилядолетия. Намира се на няколко километра от село Малко Градище, в североизточните Родопи. Няколкостотин трапецовидни ниши са издълбани върху монолитен скален блок. Ролята на тези отвори не е напълно изяснена, но се предполага, че са се използвали, за да съхраняват там праха на умрелите.

Целият погребален комплекс е бил ограден с голяма крепостна стена, основите на която личат и до днес. Този мегалитен комплекс е бил едно от най-големите тракийски светилища.

Белинташ

Белинташ е тракийско светилище, извисяващо се на върха на могъща скала, на 30 км югоизточно от Асеновград. Името на това светилище означава "Камък на познанието". Върху една от каменните площадки на светилището траките издълбали

различни отвори и стъпала. Ако прелетим с балон над него, ще открием, че тези отвори образуват карта на звездното небе. Това е така, защото траките загадали по звездите и предричали бъдещето. Две кръгли дълбоки ями, пълни с вода, представляват огледала, в които слънцето и луната се отразяват по време на лятното и зимното слънцестоене.

Бегликташ

Намира се в околностите на резерват Ропотамо, на 3 км от Приморско и представлява кръг от огромни камъни. Много добре са запазени изсеченията в скалата — жертвеник, главният олтар, както и каменният трон. Светилището е използвано за календар — върху

скалната повърхност има издълбани дупки, като в моментите на слънцестоене и равноденствие между подредените камъни преминават слънчевите лъчи, огряващи тези точки. Използвано е още като дребен часовник. Подредбата на камъните е такава, че слънчевата сянка падаща от главния олтар върху подредените на север от него 6 по-малки камъка, изпълняват функцията на слънчев часовник.

В България има още много археологически находки, които дават интересна и ценна информация за живота на траките.

Работа с природата

ВОДАТА

Аз, Капчица съм част от водата, един от четирите елемента в природата. В брой 6-ти на "Изворче" ви представих някои от свойствата на водата. В този брой ще ви припомня колко интересна и полезна е водата за живота на Земята. Изпълнете опитите и задачите, които ще ви дам!

Водата, основа на живота на Земята

Животът на Земята се е родил във водата. Човешкото тяло съдържа около 70 % вода, човешкият мозък - около 85 %, затова е много важно да прием често вода. Пиенето на вода помага за усвояване на уроците и премахване на умствената умора.

Водата има три състояния

Течното, въздухообразното (пара) и твърдото състояние (сняг и лед) на водата са ви познати. Парата и ледът са по-леки от течната вода, затова айсбергите и ледът плуват над водата. Ако сложите стъклена бутилка с вода във фризера, когато водата замръзне, бутилката ще се счупи. За разлика от другите вещества при замръзване водата не се стеснява, а се разширява.

Свойства и приложение на водата в живота на човека

Водата има широко приложение в ежедневието на човека: утолява жаждата; чудесно измива; разтваря много лесно хранителни вещества; промива рани и лекува болести; погасява огъня.

Памет на водата

Все повече учени в днешно време работят върху свойствата на водата, най-уникалното от които е паметта. Сигурно сте видели снимки на молекули на водата, които се образуват, когато чаша с вода стои върху различни думи.

Счита се, че при замръзването на водата се изтрива предишната информация от нея, както когато кипи при 100 С.

Природата обичай,
от нея се учи!
На нея ти разчитай,
от книгата ѝ ти чети!

Можете ли да отговорите на въпросите:

- Колко време човек може да издържи без вода?
- При каква температура водата замръзва и при каква кипи?
- При каква температура замръзва и кипи морската вода и защо градусът на кипене е различен от този на обикновената вода?
- Кога усещате най-силна жажда - след игра, след ядене на сладко или солено, след учене?

ОПИТИ С ВОДА

Как да направим големи сапунени мехури

Необходими са ви: дълбока чиния с вода и веро, и фуния. Потопете фунията откъм широката страна в чинията и раздухайте разтвора. После бавно вдигнете фунията, като продължавате да духате в нея. Затворете с пръст върха на фунията и вижте колко голям балон се е получил.

Цветни капки

Необходими са ви: чаши, рациново масло или олио, оцветена с боички вода. Сипете рациновото масло или олиото в една чаша. Оцветете с боичките в други чаши малко вода, различни цветове. Капнете няколко капки с капкомер от оцветената вода в чашата с рациново масло или олио. Вижте каква форма заемат капките, как се разливат и съчетават? Помислете защо става така!

Аз, Капчица,
ви давам следните задачи,
които можете да изпълните през пролетта:

1. Когато отидете на планина, изследвайте вкуса на планинската вода.
2. Намерете изворче и очистете около него пръчките, калта, застелете дъното му с чисти камъчета. Нека изглежда така, че на всеки, който мине, да му е приятно да пие от него вода.

Лодка около остров

Необходими са ви: леген с вода, една малка саксия с цвете, лодка от хартия. В легена с водата сложете саксията, тя потъва и стига до дъното на легена. Това ще бъде нашият остров сред океана. Пуснете лодката от хартия във водата. Както виждате, тя не потъва, а започва да плува. Защо саксията потъва, а лодката - не? Отговорът за това се крие в плътността на предметите и на водата. Опитайте се да си го обясните сами!

Коледно-новогодишни гатанки

от Ана Лазариди, 44 г.

Намерете коя картинка
отговор на коя гатанка е!

Зимно другарче
с лъскаво калпаче
и с морков за носленце
заприлича на детенце.

На върха на нашата елхичка,
която е усмихната, добричка,
ще поставя нещо ей сегичка :
една малка, хубава

Лети по цялата земя
и ето че при мене долетя.
На децата е любима
и със себе си донася зима.

Душите на хората радват те,
усмивки се изписват на всяко лице
и под коледните отблясъци
всички получават своите

С брада като памук
подаръци носи под елхата.
Това не е никой друг
освен приятелят на децата.

На Дядо Коледа помощници,
негови верни работници.
Те правят всички кукли, мечета,
защото са мъничките

Парченце отчупи си
и сладко-сладко ти хапни си.
А после късметчето си
прочети
и на новата година се
наслади!

Красива, украсена
и вечнозелена –
това е нашата добричка

Нагоре-надолу по склоновете
заснежени
играят децата с бузки
зачервени,
и дружно се пързаят,
и с нея се забавляват.

В приказен бяг щом полетят,
подаръците ни мигом те ще
донесат.
Приятели с бели мечки,
тюленчета,
това са Дядо-Коледовите

СЪОБЩЕНИЯ

Коледното тържество за читателите на "Изворче" ще бъде на 14.12.2013 г. в гр. Пловдив, книжарница Нанси, от 16 ч.

Очакват ви както винаги песни, игри, много забавления и подаръци! Елате да се веселим заедно! Не забравяйте веселото си настроение и усмивки!

Поканата се отнася за всички деца без ограничение във възрастта, участието е бесплатно!

Указание към приложението – календар за 2014 г.

В приложение към този брой има календар - пирамидка. Оцветете рисунките, можете да апликирате по тях с хартийки или други материали. После сгънете календара по ръбчетата, така че отдолу да се прихлупят едно върху друго. Намажете долната част с лепило и залепете към горната. Така основата на пирамидката е готова.

Като изсъхне, можете да отворите календара, да го поставите на работната маса в очакване на Новата 2014 година!

В коледната нощ

Стихотворение на Веселина Скопчанова, 9 г.

Нещо чува се отвън...
Знам какво е! Весел звън!
Ето, и шейната тук пристига!
Дядо Коледа оттам намига...

Пусна ми подарък през комина,
весело засмя се и отмина.
В нощта ехти звънливият му глас:
„Дечица, има пак подаръци за вас!”

Весела Коледа!

Рис. Ралица Кондакова, 8 г.
Детска школа "Бялото
кокиче", София

Рис. Яна Росенова, 7 г.
Детска школа "Бялото
кокиче", София

Разпространява се
безплатно